

Til justitsministeren (13/4 83) af:

Inge Krogh (KrF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage i anledning af, at elektroniske spillemaskiner med vold og porno opstilles, hvor børn og unge har adgang til dem?«

Supplerende besvarelse (28/4 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har som nævnt i svaret af 20. april 1983 anmodet Københavns politi om en redegørelse.

Københavns politi har oplyst, at bevilningsafdelingen efter observationer på Østerbro blandt andet i grillforretninger og konfekturforretninger ikke har kunnet bekræfte, at de nævnte automater er opstillet. Heller ikke Dantest, som afprøver og syner spilleautomater, og de af politiet kendte automatfirmaer har noget kendskab til automaternes opstilling her.

På den baggrund finder justitsministeriet ikke anledning til at foretage videre.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Fremsat 27/4 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den internationale Overenskomst om Jute og Jutevarer af 1982.

(Fremsat 27/4 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Spørgsmålet om udviklingslandenes råvareproduktion har spillet en helt central rolle i u-landsdebatten i en meget lang årrække. Mange tillægger det endog større betydning end den egentlige u-landsbistand, selv om det i praksis nok vanskeligt lader sig adskille.

U-landene har kæmpet overordentlig hårdt for at få en international aftale om et integreret råvareprogram, hvilket lykkedes på den fjerde UNCTAD-konference i Nairobi i 1976, hvor der blev truffet beslutning om en fællesfond, som skulle have en prisstabiliserende virkning for råvareproduktionen. Det, der kom ud af UNCTAD-konferencen, var imidlertid en langt svagere udgave end det, den tredje verden selv ønskede. Den havde stillet krav om en fondsdannelse på omkring 6 mia dollars, men det, der kom ud af det, blev omtrent en tiendedel heraf.

Selv med det meget lavere udgangsniveau, man gennemførte, må vi i dag desværre konstatere, at udviklingen har bevæget sig urimelig langsomt i den mellemliggende periode. Den aftale om en fondsdannelse, der skulle give mulighed for opbygning af prisstabiliserende stødpudelagre, er endnu ikke trådt i kraft, fordi den ikke er blevet ratificeret af de 90 lande, som var forudsætningen, men til dette øjeblik kun af 40 lande. Danmark var i øvrigt det første industriland, som ratificerede, hvad medlemmer af dette ting vil huske.

Med hensyn til de 18 råvarer, som indgik i det samlede aftalekompleks, er der foreløbig kun lavet 6 aftaler, hvor den, vi behandler her i dag, juteaftalen, altså er den 6., og denne overenskomst knytter sig udelukkende til den 2. konto eller det såkaldte 2. vindue i råvareaftalen. Det vil sige, at der ikke kommer til at indgå prisstabiliserende elementer i overenskomsten; der sigtes udelukkende mod produktionsforbedrende foranstaltninger, altså bistand til forarbejdning i producentlandene, og konkurrenceforbedring i forhold